

על ידי יעקב ומשה היה צדיק.
[ושגורם לא שמשו הבית אלא ביוסף, בגלל שהיה צדיק].

יעקב ביוסף לקח את הבית, שכתוב (בראשית לו) אלה תלדות יעקב יוסף. משה לא שמש בה עד שלקח אותו את יוסף. כשיצאה השכינה מהגלות, לא יכול להזדווג בה, רק ביוסף, שכתוב (שמות יג) ויקח משה את עצמות יוסף עמו. למה כתוב עמו? אלא גוף לא מזדווג בנקבה עד שמזדווג עם הברית. ועל זה משה לקח לו את יוסף עמו. פיון שהיה עמו, שמש בנקבה פראוי. ולכן יעקב משה ויוסף הולכים כאחד.

יעקב מת, וגופו הכניסו אותו לארץ הקדושה. יוסף מת, גופו לא נקבר בארץ הקדש, אלא עצמותיו. משה [מת] - לא זה ולא זה, למה? אלא יעקב בעלה הראשון של הגבירה היה. מת יעקב - הזדווגה במשה. ובעוד שמשו היה בעולם הזה, צוה אותה פראוי, והוא היה בעלה השני. את יעקב הכניסו לארץ הקדושה כשגופו שלם, בגלל שהוא גוף. יוסף - עצמותיו ולא גופו, בגלל שעצמות הם צבאות ומחנות שלמעלה, וכלם יוצאים מאותו צדיק. והצדיק נקרא צבאות. מה הטעם? בגלל שכל צבאות ומחנות עליונים יוצאים ממנו, ועל זה עצמותיו, שהן צבאות, נכנסו לארץ.

משה היה בחוץ, ולא נכנס לשם לא גופו ולא עצמותיו. אלא נכנסה השכינה לארץ. אחר שמשו מת וחזרה לבעלה הראשון, ודאי הוא יעקב. מכאן נקבה שנשאת לשנים באותו העולם, היא חוזרת לראשון. משה היה בחוץ, פיון שבעלה הראשון היה בארץ.

דיעקב ומשה הנה צדיק. (והרנוייהו לא שמשו ביתא אלא ביוסף בגין דהנה צדיק).

יעקב ביוסף נטל ביתא דכתיב, (בראשית לו) אלה תלדות יעקב יוסף. משה לא שמש בה עד דנטל ליה ליוסף. כד נפקת שכינתא מן גלותא לא יכיל לאזדווגא בה אלא ביוסף דכתיב, (שמות יג) ויקח משה את עצמות יוסף עמו. אמאי כתיב עמו. אלא גופא לא אזדווג בנוקבא עד דאזדווג בהדי ברית. ועל דא משה נטל ליה ליוסף עמיה. פיון דהנה עמיה שמש בנוקבא כדקא יאות. ובגין כך יעקב משה ויוסף כחדא אזלי.

יעקב מית וגופיה אעלו ליה בארעא קדישא. יוסף מית גופיה לא אתקבר בארעא קדישא אלא גרמוי. משה (מית) לא האי ולא האי. אמאי. אלא יעקב בעלה קדמאה דמטרוניתא הנה. מית יעקב אזדווגא ביה במשה. ובעוד דהנה משה בהאי עלמא מני לה כדקא יאות ואיהו הנה בעלה תניינא. יעקב אעילו ליה לארעא קדישא גופיה שלים בגין דאיהו גופא. יוסף גרמוי ולא גופיה בגין דגרמין אנון חיילין ומשריין דלעילא וכלהו נפקי מההוא צדיק. וצדיק צבאות אקרי. מאי טעמא, בגין דכל צבאות ומשריין עלאין מניה נפקין. ועל דא גרמוי דאנון צבאות אעלו בארעא.

משה הנה לבר ולא עאל תמן לא גופיה ולא גרמוי אלא אעלת שכינתא בארעא. בתר דמית משה ואתהדרת לבעלה קדמאה ודאי איהו יעקב. מכאן נוקבא דאתנסיבת בתרין, בההוא עלמא אהדרת לקדמאה. משה הנה לבר פיון דבעלה קדמאה הנה בארעא.

מֹשֶׁה זָכָה בְּחַיָּיו מֵהַ שְׁלֵא זָכָה
 בּוֹ יַעֲקֹב. יַעֲקֹב שָׁמַשׁ בַּהּ בְּאוֹתוֹ
 עוֹלָם, וּמֹשֶׁה פְּעוֹלָם הָיָה. וְאִם
 תֹּאמַר שֶׁהָיָה הַחֲסָרוֹן שֶׁל
 מֹשֶׁה - לֹא כִּף! אֲלֵא פְּשִׁיעָאוֹ
 יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים, מִצַּד הַיּוֹבֵל
 הָיָה, וְכֹל אוֹתָם שְׁשִׁים רְבוּא הָיוּ
 מִעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן. וּבְאוֹתָהּ הִדְמוּת
 הַלְכוֹ בַּמְדְּבָר, וְאֶחָד מֵהֶם לֹא
 נִכְנַס לְאֶרֶץ, אֲלֵא בְּנֵיהֶם
 תּוֹלְדוֹתֵיהֶם פְּרָאוּי, שֶׁהֵם תִּקּוֹן
 הַלְבָנָה, וְכֹל מַעֲשֵׂי הָאֶרֶץ הָיוּ
 תִּקּוֹן הַלְבָנָה.

מֹשֶׁה שָׁמַשׁ בְּלְבָנָה פְּעוֹד שֶׁהוּא
 בְּגוֹף וְצוּה אוֹתָהּ לְרְצוֹנוֹ,
 וּכְשֶׁנִּפְטַר מִהָעוֹלָם הָיָה, עָלָה
 בְּעֲלִיָּה עֲלִיּוֹנָה בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ,
 וְחִזַּר בְּרוּחַ לַיּוֹבֵל הַעֲלִיּוֹן (בַּיְהוּדָה),
 וְשֵׁם נִדְבַק בְּאוֹתָם שְׁשִׁים רְבוּא
 שֶׁהָיוּ שְׁלוֹ. מֵהַ שְׁלֵא הָיָה כֵּן
 לַיַּעֲקֹב, שֶׁהוּא חִזַּר בְּרוּחַ לְתוֹף
 הַשְּׁמֵטָה מֵהַ שְׁלֵא הָיָה כִּף בְּחַיָּיו,
 [הַיְהוּדָה] כִּיּוֹן שְׁבִית אַחַר הָיָה לוֹ.

וְאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה נִתְמַקְנָה בְּתִקּוֹן
 [הָעוֹלָם שְׁלֵמָה] בְּכַח שְׁלֵמָעֵלָה. וְעַל
 זֶה לֹא רְאוּי לְהִיּוֹת פְּלִם כְּאֶחָד.
 אֲלֵא שֶׁל הָעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן הָיוּ
 לְבָדֵם פְּלִם בְּרוּחַ, וְאֲלֵא שֶׁל
 הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן הָיוּ כְּלִם לְבָדֵם
 בְּגוֹף, וְלֹא רְאוּיִים לְהִיּוֹת אֲלֵה
 וְאֲלֵה בְּתוֹף הַלְבָנָה, אֲלֵא אֲלֵה
 תוֹף הַלְבָנָה וְאֲלֵה בְּחוּץ, לְהֵאִיר
 אֲלֵה מִתּוֹף אֲלֵה. וְכֹלֶם שְׁנִכְנְסוּ
 בְּאֶרֶץ, דְּמוּת הָרֵאוּשׁוֹנִים הָיוּ,
 וְלֹא הָיוּ בְּעֲלִיָּה עֲלִיּוֹנָה פְּמוֹתֶם,
 בְּגִלְל שְׁלֵא יָהִי דוֹר וְלֹא הָיָה
 מִקְדָּם כְּמוֹ אוֹתָם רֵאוּשׁוֹנִים
 שְׁנִרְאוּ לָהֶם זִיו כְּבוֹד רְבוּנִם
 פְּנִים בְּפְנִים.

יַעֲקֹב שָׁמַשׁ בְּנִשְׁוֹתָיו בְּגוֹף, אַחַר
 כִּף נִדְבַק רִיחַ בְּרוּחַ. מֹשֶׁה נִפְרַד
 מֵאִשְׁתּוֹ וְשָׁמַשׁ כְּשֶׁהוּא בְּגוֹף
 בְּאוֹתָהּ רִיחַ קְדוּשָׁה. אַחַר כִּף
 נִדְבַק רִיחַ בְּרוּחַ עֲלִיּוֹנָה טְמִירָה

מֹשֶׁה זָכָה בְּחַיָּיו מֵהַ דְּלָא זָכָה בִּיהַ יַעֲקֹב.
 יַעֲקֹב שָׁמַשׁ בַּהּ בְּהֵוּא עֲלֵמָא, מֹשֶׁה
 בְּהֵאִי עֲלֵמָא. וְאִי תִימָא דְגָרִיעוֹ דְּמֹשֶׁה הָיָה.
 לֹאוּ הָכִי. אֲלֵא כַּד נִפְקִי יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים
 מִסְטָרָא דִּיּוֹבְלָא הָיָה. וְכֹל אֲנוּן שְׁתִּין רְבִרְבָן
 מִעֲלֵמָא עֲלֵאָה הָוּ. (דף כב ע"א) וּבְהֵוּא דִּיּוֹקְנָא
 אֲזֵלוּ בְּמִדְבָרָא וְחַד מְנַהוּן לָא עֲאֵלוּ בְּאַרְעָא.
 אֲלֵא בְּנֵיהוֹן תּוֹלְדִין דְּלֵהוֹן כְּדָקָא חֲזִי דְּאֲנוּן
 תִּקּוּנָא דְּסִיְהָרָא. וְכֹל עוֹבְדֵי אֶרְעָא תִּקּוּנָא
 דְּסִיְהָרָא הָיָה.

מֹשֶׁה שָׁמַשׁ בְּסִיְהָרָא פְּעוֹד דְּאִיהוּ בְּגוֹפָא
 וּמְנִי לָהּ לְרַעוּתִיָּה. כַּד אֶתְפְּטַר מֵהֵאִי
 עֲלֵמָא סְלִיק בְּסִלְיקוֹ עֲלֵאָה בְּרוּחָא קְדִישָׁא
 וְאֶתְהַדַּר בְּרוּחָא לַיּוֹבְלָא עֲלֵאָה וְתִמְן אֶתְדַבְּקוּ
 בְּאֲנוּן שִׁיתִין רְבוּא דְהוּוּ דִּילִיָּה. מֵהַ דְּלָא הָיָה
 כֵּן לַיַּעֲקֹב דְּהוּא אֶתְהַדַּר בְּרוּחָא לְגוֹ שְׁמֵטָה
 מֵהַ דְּלָא הָיָה כֵּן בְּחַיָּיו (בַּיְהוּדָה) כִּיּוֹן דְּבִיתָא אַחְרָא
 הָיָה לִיָּה.

וְאַרְעָא קְדִישָׁא בְּתִקּוּנָא (דְּעֲלֵמָא נִיא דְּלֵתְמָא)
 אֶתְמַקְנָת בְּחִילָא דְּלַעֲלֵלָא. וְעַל דָּא
 לֹא אֶתְחַזְוִין לְמַהוּי כְּלֵהוּ פְּחָדָא. אֲנוּן דְּעֲלֵמָא
 עֲלֵאָה הָוּ בְּלַחֲוֹדֵייהוּ כְּלֵהוּ בְּרוּחָא. וְאֲנוּן
 דְּעֲלֵמָא תַתָּאָה הָוּ בְּלַחֲוֹדֵייהוּ כְּלֵהוּ בְּגוֹפָא.
 וְלֹא אֶתְחַזְוִין לְמַהוּי אֲלִין וְאֲלִין גּוֹ סִיְהָרָא.
 אֲלֵא אֲלִין גּוֹ סִיְהָרָא. וְאֲלִין לְבַר. לְנֵהָרָא
 אֲלִין מְגוֹ אֲלִין. וְכְלֵהוּ דְּעֲאֵלוּ בְּאַרְעָא דִּיּוֹקְנָא
 דְּקְדָמָאִי הָוּ. וְלֹא הָוּ בְּסִלְיקוֹ עֲלֵאָה
 כְּוֹתֵייהוּ. בְּגִין דְּלֹא יְהֵא דְרָא וְלֹא הָיָה
 מִקְדָּמַת דְּנָא כְּאֲנוּן קְדָמָאִי דְּאֶתְחַזְוִי לְהוֹן זִיו
 יִקְרָא דְּמֵאֲרִיְהוֹן אֲפִין בְּאֲפִין.

יַעֲקֹב שָׁמַשׁ בְּנִשְׁוִי בְּגוֹפָא. לְבִתְרָא אֶתְדַבְּק
 רִיחָא בְּרוּחָא. מֹשֶׁה אֶתְפְּרַשׁ מֵאֶתְתִיָּה
 וְשָׁמַשׁ כַּד אִיהוּ בְּגוֹפָא בְּהֵוּא רִיחָא קְדִישָׁא.